

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/127/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014355
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3119014355.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. marca 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

T. S.,

nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. - F., A. č. XXXX/XX, t. č. bytom W., S. č. XXX, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/41/2019 zo dňa 05.11.2020 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/41/2019 zo dňa 02.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/85/2020 zo dňa 13.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2020, sa obžalovaný T. S. odsudzuje podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 2, 41 ods. 2 a 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 38 ods. 2 a 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa zrušujú výroky o treste odňatia slobody na 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky, ktoré boli uložené obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/204/2019 zo dňa 09.09.2019, právoplatným dňa 09.09.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. S. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., pretože od presne nezisteného dňa augusta roka 2016 až do dňa 18.07.2017 z

nezisteného miesta posielal správy na facebook, whatsapp a mail poškodenej V. A., v ktorých od nej žiadal, aby mu posielala finančné prostriedky pod hrozbou, že inak na internete zverejní a jej priateľom a rodine rozpošle jej intímne fotografie a videá, na ktorých bola nahá, čo poškodenej z dôvodu obavy a strachu z hrozieb napísaných obvineným opakovane urobila, a z pobočiek Slovenskej pošty v Dubnici nad Váhom prostredníctvom služby western Union poslala obvinenému nasledovné finančné sumy:

- dňa 10.08.2016 sumu 150,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú obžalovaný vybral dňa 10.08.2016 o 16.21 hodine na pošte Častá,
- dňa 12.09.2016 sumu 330,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú obžalovaný vybral dňa 12.09.2016 o 11.41 hodine na pošte Častá,
- dňa 13.09.2016 sumu 50,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú obžalovaný vybral dňa 13.09.2016 o 11.46 hodine na pošte Bratislava 218,
- dňa 25.11.2016 sumu 140,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú obžalovaný vybral dňa 25.11.2016 o 16.42 hodine na pošte Modra 1,
- dňa 22.06.2017 sumu 140,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú vybral obžalovaný dňa 22.06.2017 o 16.01 hodine na pošte v Bratislave 49,
- dňa 24.06.2017 sumu 210,- Eur (MTCN:XXXXXXXXXX), ktorú vybrala neter obžalovaného P. Q. A. dňa 24.06.2017 o 12.50 hodine na pošte v Bratislave 49,
- dňa 10.07.2017 jej napísal, že nastavil 10 emailov na jej známych a jej matku, a že video odošle každému z nich,
- dňa 12.07.2017 žiadal sumu 250,- Eur a dňa 18.07.2017 jej poslal video a napísal jej, aby zaplatila, inak začne posieľať videá, pričom poškodenej už požadovanú sumu nezaplatila čím poškodenej V. A., trvale bytom F. nad M., E. II XX/XX spôsobil celkovú škodu vo výške 1.020,- Eur.

Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s prihľadnutím na §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 a 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/204/2019 zo dňa 09.09.2019, právoplatným dňa 09.09.2019, a ktorým bol odsúdený podľa §§ 289 ods. 2 36 písm. l), § 37 písm. m) a 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej V. A. škodu vo výške 1.020,- Eur.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že žiada ešte o zváženie toho, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Pokiaľ by bol ale odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, požiadal, aby bol zaradený na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko vo výkone trestu odňatia slobody bol naposledy v roku 2009. Poukázal tiež na to, že má dvoch synov a na staršieho z nich má zameškané výživné, ktoré nebude mať ako uhradiť.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj prokurátorka. Nestotožnila sa s odvolacími námietkami obžalovaného a poukázala na jeho všeobecnú recidívu - jeho sklony opakovane sa dopúšťať majetkovej trestnej činnosti. Zdôraznila, že v minulosti vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k náprave obžalovaného a minuli sa účinku. Poukázala na to, že obžalovaný sa posledného čiastkového útoku stíhaného skutku (trestného činu) dopustil dňa 12.07.2017 a vo výkone trestu odňatia slobody bol naposledy v roku 2009. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za vecne správne. Navrhla preto, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Trenčíne po predložení veci na rozhodnutie nariadil termín verejného zasadnutia na deň 19.01.2021. Verejné zasadnutie bolo odročené pre ospravedlnenie obžalovaného doručené súdu dňa 19.01.2021 krátko pred začiatkom verejného zasadnutia elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného elektronického podpisu. V upovedomení o ďalšom termíne verejného zasadnutia (dňa 16.03.2021) bol obžalovaný poučený o ustanovení § 62 ods. 1 Tr. por., že podanie urobené elektronickými prostriedkami bez kvalifikovaného elektronického podpisu treba potvrdiť písomne alebo ústne do zápisnice do troch pracovných dní, inak sa o podaní nekoná. Zároveň bol obžalovaný vyzvaný,

aby preukázal písomným potvrdením dôvod neúčasti na verejnom zasadnutí dňa 19.01.2021, aby túto bolo možné považovať za ospravedlnenú. Na túto výzvu obžalovaný vôbec nereagoval.

Dňa 16.03.2021 bolo už ďalšie vo veci nariadené verejné zasadnutie vykonané v neprítomnosti obžalovaného, a to pri splnení všetkých zákonných podmienok. Obžalovaný mal upovedomenie o termíne verejného zasadnutia riadne a včas doručené, svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí však neospravedlnil, a o odročenie verejného zasadnutia nepožiadaval. Na verejnom zasadnutí prítomná prokurátorka krajskej prokuratúry zotrvala na písomnom vyjadrení podriadenej prokurátorky k odvolaniu obžalovaného.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku (o treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, avšak z iných ako ním uvádzaných dôvodov.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Úvodom odvolací súd uvádza, že sa prejednávanej vecou v štádiu odvolacieho konania už zaoberal. Skorším rozsudkom súdu prvého stupňa zo dňa 02.07.2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom istom skutkovom základe, ako v prípade napadnutého rozsudku. Bol za to odsúdený podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej V. A. škodu vo výške 1.020,- Eur.

Tento prvý rozsudok súdu prvého stupňa bol podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 23To/85/2020 zo dňa 13.08.2020 zrušený v celom výroku o uloženom treste a vec bola vrátená podľa § 322 ods. 1 Tr. por. súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie. Výroky o vine a náhrade škody zostali týmto zrušením nedotknuté.

Podstatou prvého rozhodnutia odvolacieho súdu bolo zistenie odvolacieho súdu, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu k jeho odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/204/2019 zo dňa 09.09.2019 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Aplikácia zásady ukladania trestov v podobe ukladania súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. je v prospech obžalovaného. Úlohou súdu prvého stupňa bolo, aby si vyžiadal uvedený spisový materiál a aktualizoval správy o povesti obžalovaného. Tieto dôkazy mal súd prvého stupňa následne na hlavnom pojednávaní oboznámiť a opäť rozhodnúť o výroku o treste.

Z písomného vyhotovenia aktuálnym odvolaním obžalovaného napadnutého druhého rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že po vrátení veci na základe rozhodnutia odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní oboznámil len aktualizované správy o povesti obžalovaného, a trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/204/2019, napriek právnomu názoru vyslovenému odvolacím súdom. Súd prvého stupňa si nepripojil trestný spis Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/204/2019. Uvedené pochybenie preto musel napraviť odvolací súd, ktorý si tento spisový materiál vyžiadal, a vyhotovil z neho potrebné kópie relevantných listín, ktoré na verejnom zasadnutí následne oboznámil.

Odvolací súd tiež zistil nesprávnosť výrokov o vine a náhrade škody v napadnutom rozsudku - § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., a to v kontexte ustanovenia § 166 Tr. por., v zmysle ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže.

Napokon aj zo súdnej praxe vyplýva, že ak bol odvolacím súdom zrušený rozsudok len vo výroku o treste, tak výrok o vine nadobúda právoplatnosť vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu (R 8/1974). Odvolací súd konštatuje, že výroky o vine a o náhrade škody v skoršom rozsudku súdu prvého stupňa nadobudli právoplatnosť už dňa 13.08.2020, preto súd prvého stupňa mal rozhodnúť už len o výroku

o treste, a poukázať na výroky o vine a o náhrade škody v jeho skoršom rozsudku, a to aj v spojení s uznesením odvolacieho súdu s poukazom na § 166 Tr. por.

Odvolací súd tiež v napadnutom rozsudku zistil aj porušenie ustanovení Trestného zákona, ako to upravuje ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. Obžalovaný sa k spáchaniu stíhaného skutku priznal až v písomnom odvolaní voči prvému rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom prejavil aj ochotu nahradiť spôsobenú škodu. Obžalovaný sa zároveň s priznaním už ale nevyjadril, či svoje konanie úprimne ľutuje. Vzhľadom na takýto jeho postoj - až po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku a bez úprimného oľutovania mu nemohla byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák.

Pokiaľ ide o priznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., tak ani táto nemohla byť obžalovanému priznaná po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, pretože tým došlo k porušeniu zásady uvedenej v ustanovení § 327 ods. 2 Tr. por. Odvolacie konanie „inicioval“ len obžalovaný, a nové rozhodnutie nemohlo byť v jeho neprospech. V prvom odsudzujúcom rozsudku súd prvého stupňa nevzhladol u obžalovaného žiadne poľahčujúce ani príťažujúce okolnosti, na pomer a mieru závažnosti ktorých musí prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 38 ods. 2 Tr. zák.).

Napokon odvolací súd zistil nesprávnosť výrokov o treste aj v tom, že vo výrokoch o súhrnnom treste odňatia slobody a o treste zákazu činnosti chýbalo ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože podľa zásad na ukládanie úhrnného trestu podľa tzv. asperačnej zásady mu mal byť správne ukladaný súhrnný trest (obžalovaný spáchal 2 skutky, z toho 1 zločin a 1 prečin). V prípade výroku o súhrnnom treste zákazu činnosti chýbalo aj ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., nakoľko k uloženiu tohto druhu trestu došlo iba preto, že bol uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/204/2019, a zároveň jeho uloženiu nebránilo ustanovenie § 34 ods. 7 Tr. zák.

Odvolací súd vzhľadom k uvedeným viacerým pochybeniam súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a následne sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o uložení súhrnného trestu odňatia slobody a trestu zákazu činnosti za celú zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, a zároveň aj o zrušení skoršieho trestného rozkazu. Odvolací súd obžalovanému nepriznal žiadne poľahčujúce okolnosti či príťažujúce okolnosti, aby nedošlo k porušeniu zásady uvedenej v ustanovení § 327 ods. 2 Tr. por.

Základná trestná sadzba trestu odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného zo zbiehajúcich sa trestných činov bola od 2 do 6 rokov (trestný čin podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.), pričom po úprave v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. sa trestná sadzba „upravila“ na 2 roky až 8 rokov. Aj v tomto prípade, aby nedošlo k porušeniu zásady uvedenej v ustanovení § 327 ods. 2 Tr. por., však musel byť obžalovanému uložený trest odňatia slobody maximálne vo výmere 2 roky.

Z pohľadu naplnenia účelu trestu u obžalovaného (§ 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák.) bolo potrebné zohľadniť okolnosti spáchaných trestných činov, ako aj jeho doterajší život. Obžalovaný má v registri trestov až 15 záznamov, a aktuálne mu ako ďalšie pribudlo cudzozemské odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 3T/119/2019. Týkalo sa skutkov trestných aj v Slovenskej republike (§ 7b ods. 2 Tr. zák.). Vzhľadom k tomu odvolací súd v zhode s názorom súdu prvého stupňa potom dospel k záveru, že na obžalovaného je nutné pôsobiť výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody na 2 roky.

Takýto trest považoval odvolací súd za zákonný a spravodlivý, ale predovšetkým potrebný na nápravu obžalovaného. Tento trest aj zabezpečí ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je dané tým, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Stíhanú trestnú činnosť obžalovaný spáchal v období od presne nezisteného dňa augusta roka 2016 až do dňa 18.07.2017, pričom nepodmienečný trest odňatia slobody naposledy vykonal dňa 02.12.2009 a tento mu bol uložený pre úmyselné trestné činy. Iné jeho zaradenie na výkon trestu odňatia slobody sa nejavilo odvolaciemu súdu ako dôvodné vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného z pohľadu jeho trestnej minulosti (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Preto tejto odvolacej námietke obžalovaného neprisvedčil.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Následne sám rozhodol pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. týmto rozsudkom o uložení súhrnného trestu odňatia slobody na 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a súhrnného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky. Súčasne zrušil výroky o trestoch uložených obžalovanému skorším trestným rozkazom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolací súd takto rozhodol pri nezmenenom výroku o vine (a o náhrade škody) v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/41/2019 zo dňa 02.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/85/2020 zo dňa 13.08.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2020.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.